

aleni siten 7 3/4:sta 5 3/4 %:iin ja muut korot vastaavasti. Vuoden vaihteesta muutkin luottolaitokset noudattivat tätä merkinantoa.

Setelistö.

Kertomusvuoden aikana liikkeessä oleva setelistö lisääntyi voimakkaasti. Tämä johtui vuoden alkupuolella Suomen Pankin luotonannon kasvamisesta ja sen jälkipuolella siitä, että pankki osti niin runsaasti ulkomaisia valuuttoja vientiliikkeiltä. Kaiken takana oli tietenkin maksuvälineiden tarpeen lisääntyminen seurauksena toisaalta talouselämän vilkastumisesta, toisaalta tapahtuneesta hintainnoususta. Kertomusvuoden alkaessa oli liikkeessä seteleitä 34 383 milj. markan arvosta. Tammikuun kolmen ensimmäisen viikon aikana setelistö tavallisuuden mukaan väheni voimakkaasti

	30/12 1950 milj. mk	31/3 1951 milj. mk	30/6 1951 milj. mk	30/9 1951 milj. mk	31/12 1951 milj. mk
Kultakassa	2 673	3 120	4 475	4 475	5 865
Ulkomaiset valuutat	5 510	5 133	4 457	13 484	24 123
Ulkomaiset vekselit	1 740	1 976	2 425	2 650	2 659
Ulkomaanrahan määräiset setelit ja korkoliput	79	97	161	154	171
Kotimaiset vekselit	40 159	39 590	41 917	35 851	20 269
Yhteensä	50 161	49 916	53 435	56 614	53 087

Setelinantoon oikeuttavien varojen kokonaisuudessa tapahtui vähäisempiä vaihteluja kuin edellisinä vuosina. Tavallisuuden mukaan näiden varojen määrä lisääntyi toisen ja kolmannen neljänneksen aikana, mutta supistui vuoden viimeisenä neljänneksenä. Vuoden kokonaislisäys oli 2 926 milj. markkaa eli vaille 6 %, kun vastaava lisäys lähinnä edellisinä vuosina oli ollut 17 ja 15 %. Sitä suuremmat olivat muutokset eri nimikkeiden välisissä suhteissa, niinkuin on voinut päätellä edellä jo esitetyistä luvuista. Tärkeintä on todeta, että lisäystä on tapahtunut niiden varojen kohdalla, jotka muodostavat ensisijaisen katteen, kun taas toissijaiseen katteeseen luettavat varat, so. kotimaiset vekselit, ovat määrältään supistuneet. Edellisten osalle tuli kertomusvuoden alkaessa vajaan 20 %, mutta sen lopussa noin 62 % kaikista setelinantoon oikeuttavista varoista.

painuen 30 610 milj. markkaan, mutta sitten alkoi kausiluonteinen nousu, joka äsken mainituista syistä oli tavallista suurempi. Eräitä tilapäisiä laskuja lukuun ottamatta tätä nousua jatkui aina joulukuun 22 päivään asti, jolloin seteleitä oli liikkeessä 44 821 milj. markan arvosta. Vuoden viimeisenä päivänä setelistö oli hiukan pienempi eli 44 774 miljoonaa. Kertomusvuoden aikana se siten oli lisääntynyt 10 391 milj. markkaa eli 30 %. Nousu oli tuntuvasti suurempi kuin lähinnä edellisinä vuosina, jolloin vastaava lisäys oli 16 ja 8 %.

Setelinanto-oikeus ja sen käyttö.

Setelinantoon oikeuttavien varojen määrä kehittyi kertomusvuoden aikana seuraavan asetelman osoittamalla tavalla.

	30/12 1950 milj. mk	31/3 1951 milj. mk	30/6 1951 milj. mk	30/9 1951 milj. mk	31/12 1951 milj. mk
Kultakassa	2 673	3 120	4 475	4 475	5 865
Ulkomaiset valuutat	5 510	5 133	4 457	13 484	24 123
Ulkomaiset vekselit	1 740	1 976	2 425	2 650	2 659
Ulkomaanrahan määräiset setelit ja korkoliput	79	97	161	154	171
Kotimaiset vekselit	40 159	39 590	41 917	35 851	20 269
Yhteensä	50 161	49 916	53 435	56 614	53 087

Verrattuna liikkeessä olevien setelien määrään setelinantoon oikeuttavien varojen määrä oli runsas, kertomusvuoden alkaessa 145.9 % ja sen päättyessä jonkin verran alempi eli 118.6 %. Myös verrattuna kaikkien vaadittaessa maksettavien sitoumusten kokonaisuutena setelinkate oli runsas, kertomusvuoden alkaessa 108.0 % ja sen päättyessä 105.2 %.

Käytetyn ja käyttämättömän setelinanto-oikeuden eli setelinantovaran muodostumista valaisee seuraava asetelma.

	30/12 1950 milj. mk	31/12 1951 milj. mk
Setelinanto-oikeus:		
Kultakassa ja ulkomaiset valuutat	10 002	32 818
Ohjesäännön 6 §:n mukaan	50 000	50 000
Setelinanto-oikeus	60 002	82 818

	30/12 1950 milj. mk	31/12 1951 milj. mk
Käytetty määrä:		
Liikkeessä olevat setelit ..	34 383	44 774
Muut vaadittaessa maksettavat sitoumukset	11 416	5 039
Myönnettyistä kassakrediitteistä nostamatta oleva määrä	650	646
Käytetty setelinanto-oikeus	46 449	50 459
Setelinantovara:		
käytettävissä oleva ...	3 712	2 628
toissijaisesta katteesta riippuva	9 841	29 731
Käytetty määrä ja vara	60 002	82 818

Käytetty setelinanto-oikeus lisääntyi 4 010 milj. markan verran johtuen siitä, että setelistö kasvoi, mutta muiden vaadittaessa maksettavien sitoumusten määrä samalla pieneni. Setelinantovarassa tapahtui samalla kahdenlaista muutosta. Toisaalta välittömästi käytettävissä oleva setelinantovara pieneni lähes kolmanneksella eli 1 084 milj. markkaa oltuaan vuoden varrella sekä suurempi kuin vuoden alussa — huippu 6 116 milj. markkaa saavutettiin lokakuun 23 päivänä — että melkein olemattomiin kutistunut. Vaihtelut johtuivat osaksi tilapäisistä syistä. Toisaalta toissijaisesta katteesta riippuva osa mainittua varaa lisääntyi monien vaihteluiden jälkeen noin kolminkertaiseksi eli 19 890 milj. markkaa. Koko setelinantovara, joka kertomusvuoden alkaessa oli 13 553 milj. markkaa, kasvoi siten 32 359 miljoonan huippuun vuoden päättyessä.

Pankin suhde valtion.

Valtion luotonotto Suomen Pankista pysyi koko kertomusvuoden ajan pienempänä kuin edellisinä vuosina painuen kesäkuussa ja sitten jälleen joulukuussa pienemmäksi kuin moneen vuoteen. Puheena oleva velka esiintyy pääosaltaan valtion vekselien tilillä, mutta alkuvuodesta, aina toukokuun puoliväliin saakka, pankin tiliasemassa sen

ohella esiintyi valtion pano- ja ottotili, jolla valtiolla milloin oli saatavia pankilta, milloin tilinylitysten muodossa velkaa pankille. Toukokuussa puheena oleva tili poistettiin ja yhdistettiin valtion vekselien tiliin, joka siten suoraan osoittaa valtion nettovelkaa Suomen Pankille. Kun vastaava muutos suoritetaan myös alkuvuoden tiliin nähden, saadaan seuraavat tulokset.

Kertomusvuoden alkaessa valtion nettovelka Suomen Pankille oli 18 766 milj. markkaa, mutta vähitellen se painui 5 436 miljoonaan kesäkuun 23 päivänä. Vaihdellen voimakkaasti viikosta viikkoon se jälleen nousi aina 18 413 milj. markkaan marraskuun puolivälissä, mutta alkoi sitten taas supistua. Joulukuun viimeisenä päivänä se oli vain 7 023 milj. markkaa. Vuoden varrella tapahtunut kokonaisvähennys oli siten 11 743 milj. markkaa, joten velka vuoden päättyessä oli ainoastaan 37 % vuoden alkumäärästä.

Edellisessä on jätetty huomioon ottamatta pankin tiloissa esiintyvä IFB-katteen tili, joka otettiin käytäntöön heinäkuun 23 päivänä, sekä vastaavat summat vuoden alkupuolelta. Nämä Kansainvälisen Valuuttarahaston ja Kansainvälisen Jälleenrakennuspankin vekselit, joita on vastaamassa saman suuruinen sitoumus velkapuolella, eivät johdu Suomen Pankin omista toimenpiteistä vaan valtion suhteista mainittuihin kansainvälisiin laitoksiin.

Ulkomaiset selvitystilitt.

Kertomusvuoden aikana ulkomaisten selvitystilien kautta suoritettu vaihto nousi ennätysmääräiseksi kohoten 19 524 milj. markasta vuonna 1950 aina 52 013 miljoonaan kertomusvuonna. Tämä johtui sekä viennin volyymin, varsinkin pyöreän puun, lisääntymisestä että, ja ennen kaikkea, hintatason voimakkaasta noususta. Nousu oli huomattavin Länsi-Saksan, Neuvostoliiton, Norjan, Puolan, Italian ja Sveitsin vaihdossa.

Eri maiden kesken jakaantuivat viennistä suoritettavat maksut seuraavan asetelman osoittamalla tavalla. Vertailun vuoksi on esitetty myös edellisen vuoden vastaavat luvut.

	1950 milj. mk	1951 milj. mk
Bulgaria	271	54
Islanti	185	466
Israel	360	1 300
Italia	25	2 413
Japani	297	607
Jugoslavia	29	162
Kreikka	729	956
Norja	1 289	4 237
Puola	2 877	4 368
Romania	—	15
Saksa, Itä-	144	761
Saksa, Länsi-	4 272	17 701
S. N. T. Liitto	7 546	15 876
Sveitsi	447	1 631
Turkki	820	875
Unkari	258	592
Yhteensä	19 549	52 014

Niinkuin on mainittu Suomen Pankin ulkomaisia saatavia ja velkoja käsiteltäessä, vaihteli ulkomaisten selvitystilien nettosaldo kertomusvuoden aikana huomattavasti muuttuen sen lopussa 3 297 milj. markan saatavaksi, kun näiden tilien saldo vuotta aikaisemmin oli päätynyt 1 662 milj. markan nettovelkaan.

Remburssit.

Ulkomaankaupan vilkastuessa ja hintojen kohotessa käytettiin myös osaksi enemmän ja ennen kaikkea suurempia remburseja kuin edellisenä vuonna. Tuontiremburseja avattiin tosin suunnilleen sama lukumäärä kuin vuonna 1950, nimittäin 2 910 kappaletta vastaten 2 986 kappaletta. Mutta niiden arvo kohosi 17 802 milj. markkaan ja oli siten runsaasti kaksi kertaa niin suuri kuin edellisenä vuonna, jolloin vastaava arvo oli 8 855 miljoonaa. Kertomusvuoden päättyessä avoinna olevien tuontirembursien arvo oli 3 141 milj. markkaa vastaten 3 340 miljoonaa vuotta aikaisemmin. Enimmin remburseja avattiin tuontia varten Englannista, 5 247 milj. markkaa, Amerikan Yhdysvalloista, 4 285 miljoonaa, ja Länsi-Saksasta, 1 728 miljoonaa.

Avattujen vientirembursien luku oli hiukan suurempi kuin edellisenä vuonna, nimittäin 960 vastaten 845 kappaletta. Niiden arvon nousu oli vielä tuntuvampi; se oli kertomusvuonna 9 291 milj. markkaa vastaten 6 605 miljoonaa vuonna 1950.

Vuoden päättyessä avoinna olevien remburssien arvo oli 1 317 milj. markkaa vastaten 1 602 miljoonaa vuotta aikaisemmin. Enimmin vientiremburseja avattiin vientiä varten Puolaan, 3 047 miljoonaa, ja Argentiinaan, 1 280 milj. markan arvosta. Suomen Pankin tilailmoituksissa esiintyvä remburssiluotto oli edellä esitettyjä lukuja pienempi ja vaihteli tuntuvasti vuoden varrella. Kertomusvuoden alkaessa se oli 547 ja sen päättyessä 973 milj. markkaa, nousten huippuunsa, 1 392 miljoonaa, huhtikuun 23 päivänä.

Pankin tilinpäätös.

Edellä on käsitelty Suomen Pankin tiliaseman tärkeimpiä eriä ja niissä kertomusvuoden aikana tapahtuneita muutoksia. Vielä on syytä luoda silmäys pankin omaisuustaseeseen ja tulostaseeseen kokonaisuudessaan.

O m a i s u u s t a s e.

Suomen Pankin omaisuustase vuoden 1951 päättyessä näkyy alla olevasta asetelmasta, johon vertauksen vuoksi on otettu myös edellisen vuoden vastaava tase, eräiltä osiltaan muunnettuna yhdenmukaiseksi uusimman taseen kanssa.

	30/12 1950 milj. mk	31/12 1951 milj. mk
V a r a t:		
Kulta	2 673.6	5 864.5
Ulkomaiset valuutat ..	5 509.7	24 123.1
Ulkomaiset vekselit	1 739.9	2 658.9
Ulkomaanrahan määräiset setelit ja korkoli-		
put	78.8	171.5
Diskontatut vekselit		
valtio	18 800.0	7 023.3
" (IFB-kate) ...	930.0	1 662.4
yksityiset	13 515.5	11 566.8
Rediskontatut vekselit .	6 913.4	16.5
Hypoteekkilainat	22.1	47.1
Kassakreditivit	353.8	378.2
Ulkomaiset selvitystililit .	—	3 296.9
Remburssiluotto	546.9	973.0
Suomen rahan määräiset		
obligaatit	805.0	756.4
Ulkomaanrahan määräiset		
obligaatit	184.9	192.2
Eri tilit	4 086.9	502.9
Yhteensä	56 160.5	59 233.7

	30/12 1950 milj. mk	31/12 1951 milj. mk
V e l a t:		
Liikkeessä olevat setelit	34 383.1	44 774.2
Valtion pano- ja ottotili	34.3	—
Muiden pano- ja ottotilit	1 269.6	—
Postivekselit	60.7	171.3
Ulkomaiset tilinpitäjät .	3 740.2	1 256.5
IFB-tilit	930.0	1 662.4
Ulkomaiset selvitystililit .	1 662.1	—
Ulkomainen velka	3 580.5	1 848.0
Eri tilit	302.8	162.8
Järjestelytilit	3 167.9	1 416.8
Kantarahasto	5 000.0	5 000.0
Vararahasto	1 024.9	1 527.1
Pankin voitto	1 004.4	1 414.6
Yhteensä	56 160.5	59 233.7

Varojen puolella ansaitsevat, aikaisemmin käsiteltyjen tilien lisäksi, seuraavat seikat huomiota. Obligaatioiden kirjattu arvo oli kertomusvuoden lopussa 949 milj. markkaa sen oltua vuotta aikaisemmin vähän suurempi eli 990 miljoonaa. Vähennys on tapahtunut markkamääräisten obligaatioiden kohdalla ja on luonnollinen seuraus kuoletuksista. Tuntuva muutos on tapahtunut „eri tilien” kohdalla, niiden kirjattu arvo kun aleni 4 087 milj. markasta 503 miljoonaa. Tämä johtui huomattavalta osalta siitä, että pankkien maksuosoituksista, joita vuoden vaihteessa oli 4 260 milj. markkaa, vähennettiin niiden pano- ja ottotileillä olevat saamiset, 4 071 miljoonaa, joten tiliasemassa näkyy vain 189 milj. markan erotus, kun vuoden 1950 tilinpäätökseen sisältyy maksuosoituksia 1 758 milj. markan arvosta.

Edellisestä on seurauksena, että velkpuolella ei vuoden 1951 tilinpäätöksessä muiden pano- ja ottotilien kohdalla esiinny lainkaan summaa. Vuoden varrella näillä tileillä näkyvä pankin sitoumus vaihteli suuresti. Huippu saavutettiin marraskuun puolivälissä, jolloin pankin velka nousi 3 382 milj. markkaan, mutta varsinkin al-

kuvuodesta liikepankit useasti olivat ylittäneet tilinsä.

Vielä on syytä kiinnittää huomiota järjestelytileihin, joille viedään erinäisiä varauksia käytettäväksi ennakolta määrättyihin tarkoituksiin. Näillä tileillä olevien varojen huomattava supistuminen kertomusvuoden aikana johtui pääasiallisesti valuuttojen lisääntymisestä. Koska nämä on kirjattu todellisia kurssuja alemmiksi, vaatii jokainen lisäys näet uutta poistoa, jolla veloitetaan agiojärjestelytiliä. Valuuttoja taas myytäessä vapautuu vastaava erä, jolla mainittua järjestelytiliä hyvitetään.

Lopuksi on paikallaan luoda silmäys Suomen Pankin omiin varoihin. Kantarahasto pysyi kertomusvuonna muuttumattomana, mutta vararahasto kasvoi, kun siihen ohjesäännön edellyttämällä tavalla siirrettiin pankin vuoden 1950 vuosivoitosta „ainakin puolet” eli 502.2 milj. markkaa. Vararahasto nousi siten 1 527 milj. markkaan.

Suomen Pankilla on, niinkuin edellisissä kertomuksissa on osoitettu, melkoinen määrä varoja, osaksi kiinteistöjä, osaksi osakkeita, jotka ohjesäännön määräysten mukaisesti eivät tule näkyviin pankin tiliasemassa. Kertomusvuoden aikana siirrettiin kiinteistöluetteloon Vaasan haarakonttorin uudisrakennus, arvoltaan 425.0 milj. markkaa, sekä Snellmaninkadun 23:sta ostettu kiinteistö korjauksineen, arvoltaan 33.0 milj. markkaa. Tämän johdosta pankin omistamien kiinteistöjen arvo, inflaation aiheuttamia uusimpia arvonnousuja huomioon ottamatta, nousi noin 1 360 milj. markkaan. Pankin osakeomistuksessa on kertomusvuonna tapahtunut eräitä muutoksia, joista tehdään selkoa jäljempänä. Pankin omistamien osakkeiden arvo on noin 800 milj. markkaa.

T u l o t a s e.

Suomen Pankin voitto- ja tappiotili vuodelta 1951 verrattuna edellisen vuoden vastaavaan tiliin näkyy seuraavasta asetelmasta.

	1950 mk	1951 mk
T u l o t:		
Korot kotimaisesta lainausliikkeestä	995 495 485	1 328 181 112
Korot ulkomaisilta kirjeenvaihtajilta	705 149	18 260 149
Korot obligaatioista	142 826 893	134 225 900
Sekalaiset tulot	18 280 850	30 897 026
Agiovoitto	479 314 933	642 039 448
Provisiot	143 462 037	206 747 205
Yhteensä	1 780 085 347	2 360 350 840

Menot:	1950 mk	1951 mk
Palkat ja palkkiot	191 372 120	253 377 831
Eläkkeet ja avustukset	12 183 013	17 631 285
Pankkivaltuusmiesten palkkiot ja kulut ..	912 865	1 060 300
Haarakonttorien valvojien palkkiot	502 250	697 700
Lapsilisä- ja kansaneläkemaksuosuudet	9 981 740	13 162 165
Setelien painatus	102 177 080	107 783 280
Kulut	43 582 603	63 049 082
Poistot	407 091 102	475 546 708
Kaluston tiliarvon alennus	7 874 396	13 419 297
Pankin voitto	1 004 408 178	1 414 623 192
Yhteensä	1 780 085 347	2 360 350 840

Pankin kirjattu kokonaistulo oli 580.2 milj. markkaa eli lähes 33 % suurempi kuin vuonna 1950. Tähän nousuun vaikuttivat kaikki tuloerät paitsi obligaatioista saatu korko, joka pieneni obligaatiosalkun supistuessa.

Korkotulo kotimaisesta lainausliikkeestä lisääntyi lähinnä siksi, että korkokanta keskimäärin oli tuntuvasti korkeampi kuin edellisellä vuonna. Lisäys oli 332.7 milj. markkaa eli runsaasti 33 %. Samoin kuin edellisinäkin vuosina siirrettiin osa todellisesta korkotulosta varausten tilille pankin asemaa vahvistamaan. Korkotulo ulkomaisilta kirjeenvaihtajilta oli määrältään varsin vaatimaton, vaikka suhteellinen nousu valuuttavarannon kasvaessa oli tuntuva. Agiotulot lisääntyivät 162.7 milj. markkaa eli noin 34 % seurauksena ulkomaisien valuuttojen vaihdannan huomattavasta vilkastumisesta. Tästäkin tulosta osa siirrettiin järjestelytilille jääden tulotaseen ulkopuolelle. Myös provisiotulot lisääntyivät, nimittäin 63.3 milj. markkaa eli 44 %, mikä lähinnä johtui remburssien markkamääräisen arvonnoususta.

Menopuolen kaikki nimikkeet ovat inflaation johdosta kohonneet edellisestä vuodesta. Palkkamenot lisääntyivät 62.0 milj. markkaa eli 32 %, kulut 19.5 miljoonaa eli 45 %, muut menoerät absoluuttisesti vähemmän. Varsinaisten kustannusten kokonaismäärä oli 456.8 milj. markkaa vastaten 360.7 miljoonaa vuonna 1950. Lisäys oli siten 96.1 milj. markkaa eli lähes 27 %.

Tavallisuuden mukaan tehtiin melkoisia poistoja. Siten poistettiin Vaasan haarakonttorin uudisrakennuksen kustannukset 425.0 milj. markkaa, Snellmaninkadun

23:sta ostetun kiinteistön hinta ja korjaukset 33.0 miljoonaa, Jyväskylän konttorin uudisrakennuksen lisätyöt 7.8 miljoonaa samaten kuin eräiden muidenkin kiinteistöjen muutos- ja korjaustyöt, yhteensä 9.8 milj. markkaa. Edelleen poistettiin vuoden varrella hankitun kaluston arvo 13.4 milj. markkaa. Poistojen kokonaismäärä oli siten 489.0 milj. markkaa vastaten 415.0 miljoonaa edellisellä vuonna.

Poistojen jälkeen jäi pankin nettovoitoksi 1 414.6 milj. markkaa, mikä on enemmän kuin minään aikaisempina vuosina. Lisäys edellisestä vuodesta oli 410.2 miljoonaa eli lähes 41 %. Nettovoiton viimeaikaisista kehitystä valaisee seuraava lukusarja.

Vuonna 1938	—	104.6	milj. markkaa
„ 1947	—	603.8	„ „
„ 1948	—	834.2	„ „
„ 1949	—	907.6	„ „
„ 1950	—	1 004.4	„ „
„ 1951	—	1 414 623 192	„

Suomen Pankin ohjesäännön mukaan on puolet nettovoitosta siirrettävä pankin vararahastoon. Täten siirrettiin kuluvan vuoden alussa pankin vararahastoon 707 311 596 markkaa, minkä jälkeen vararahasto on pyöreimmin luvuin 2 234.4 milj. markkaa. Nettovoiton toisesta puolesta tulee 700 milj. markkaa käytettäväksi valtion yleisiin taroituksiin, koska tämä summa on merkitty valtion tuloarvioon. Jäljelle jää käyttämättömiä voittovaroja 7.3 milj. markkaa.

Pankkivaltuusmiehet ehdottavat, että nämä voittovarot, määrältään 7 311 596 markkaa, siirrettäisiin pankin vararahastoon.

Pankkivaltuusmiesten käsittelemiä asioita.

Setelien lunastaminen.

Kun sen asetuksen, jolla Suomen Pankki viimeksi joulukuun 3 päivänä 1948 oli oikeutettu poikkeamaan ohjesääntönsä 8 §:n 1 kohdan säännöksistä setelien lunastamiseen nähden, voimassaoloaika vuoden 1951 lopussa olisi mennyt umpeen, pankin johtokunta, katsoen ettei ollut mahdollista palata kultaan sidottuun rahakantaan, teki aloitteen asetuksen voimassaoloajan pidentämiseksi. Yhtyen johtokunnan mielipiteeseen pankkivaltuusmiehet pyysivät valtioneuvostolta, että Suomen Pankki asetuksella oikeutettaisiin vuoden 1954 loppuun saakka edelleen poikkeamaan ohjesääntönsä 8 §:n 1 kohdan määräyksistä.

Tämä oikeus myönnettiin pankille joulukuun 7 päivänä 1951 annetulla asetuksella.

Tilintarkastus.

Vuoden 1950 valtiopäivillä valitut tilintarkastajat, kunnallisneuvos Kaapro Moilanen, kansanedustaja Kaisa Hiilelä, professori Kalle Kauppi, kansanedustaja Johannes Mustonen ja maanviljelijä Juho Niukkanen, toimittivat viime vuoden helmikuun 19 ja 23 päivän välisenä aikana pankin vuoden 1950 tilintarkastuksen. Tilintarkastajain lausunnon mukaisesti ja pankin ohjesäännön tätä koskevien säännösten nojalla pankkivaltuusmiehet myönsivät johtokunnalle vastuuvapauden pankin hallinnosta vuodelta 1950.

Lainausliikkeen ja valuuttakaupan tarkastus.

Pankkivaltuusmiehet ovat vuoden aikana toimittaneet johtosääntönsä määräämän pankin lainausliikkeen ja muiden sijoitusten sekä valuuttakaupan tarkastuksen seuraa-

vina aikoina: helmikuun 8, huhtikuun 19, kesäkuun 21, elokuun 29, lokakuun 1 ja joulukuun 18 päivänä.

Inventaukset sekä haarakonttorien ja asioimistojen tarkastukset.

a) Pääkonttorissa.

Johtosääntönsä 6 §:n mukaisesti pankkivaltuusmiehet ovat toimittaneet pääkonttorin kassojen, kassaholvien ja rahastojen sekä laina- ja vakuuskirjojen ynnä panttien ja talletusten inventtauksen. Inventtauksessa ei havaittu aihetta muistutuksiin.

b) Haarakonttoreissa.

Pankkivaltuusmiehet ovat valvoneet, että konttorien valvojat ovat inventoineet haarakonttorien käsikassat ja holvit kerran kuukaudessa sekä velkeliitit, velkakirjat ja pantit vähintään kolmasti vuodessa.

c) Asioimistoissa.

Niinikään pankkivaltuusmiehet ovat valvoneet, että pankin asioimistoja hoitavien liikepankkien valvojat ovat sopimuksen mukaisesti inventoineet asioimistojen kassavarat kerran kuukaudessa.

Sitäpaitsi on vuoden kuluessa tarkastettu kaikki haarakonttorit.

Pankkivaltuusmiesten valvonnan alaiset rahastot.

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet Längmanin ja Rosenbergin rahastojen sekä Elis Holmin hätäapurahaston tilit vuodelta 1950 ja lähettäneet jäljennökset tileistä pankkivaliokunnalle.

Johtokunta.

Syyskuun 20 päivänä Tasavallan presidentti nimitti ja määräsi pankin johtokun-

nan puheenjohtajan lakitieteen lisensiaatti, varatuomari Sakari Tuomiojan ulkoasiainministeriksi. Tämän johdosta pankkivaltuusmiehet myönsivät puheenjohtaja Tuomiojalle virkavapautta hänen ministerikautensa ajaksi sekä määräsivät johtokunnan vt. puheenjohtajaksi samaksi ajaksi johtokunnan jäsenen filosofian tohtori K. Kivialhon. Johtokunnan apujäseniksi siksi ajaksi, minkä johtokunnan puheenjohtaja Tuomioja on virkavapaa, pankkivaltuusmiehet määräsivät lokakuun 1 päivästä vuoden 1951 loppuun pankin osastopäällikön C. G. Sundmanin ja tammikuun 1 päivästä 1952 alkaen professori Klaus Wariksen.

Helmikuun 8 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät Suomen Pankin ohjesäännön 23 §:n 5 momentin nojalla oikeuttaa pankin johtokunnan jäsenen filosofian tohtori K. Kivialhon, joka heinäkuun 17 päivänä 1951 täytti 67 vuotta, pysymään virassaan siihen saakka, kunnes hän täyttää 70 vuotta.

Johtokunnan jäsen professori K. T. Jutila, joka toimiessaan Suomen lähettiläänä Washingtonissa oli nauttinut virkavapautta, ryhtyi jälleen kesäkuun 1 päivänä hoitamaan virkaansa.

Kokouksessaan heinäkuun 17 päivänä pankkivaltuusmiehet johtokunnan esityksestä vahvistivat johtokunnalle uuden työjärjestyksen.

Suomen Pankin soveltamien korkojen alentaminen.

Lokakuun 1 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet antoivat johtokunnan tehtäväksi valmistaa ehdotuksen korkokannan alentamisesta, mikä toimenpide sisältyi hallituksen hyväksymään vakauttamisohjelmaan. Saman kuun 16 päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä johtokunta omana käsityksensä totesi, että maamme rahamarkkinain tila ei vielä ollut siinä määrin vakaantunut, että korkokannan alentaminen olisi ollut paikallaan, mutta koska korkojen alentaminen sisältyi hallituksen vakauttamisohjelmaan ja sen toteuttamatta jättäminen olisi saattanut rikkoa koko suunnitelman, olisi se hyväksyttävä. Tallettajien rauhoittamiseksi olisi kuitenkin julkisuudessa vakuutettava, että mikäli inflaatio pääsee uudestaan valloilleen ja elinkustannusindeksi ko-

hoaa siinä määrässä, että yleiseen palkkojen korottamiseen on mentävä, korkokanta palautetaan samalle tasolle, jolla se oli ollut ennen alentamista.

Pankkivaltuusmiehet käsittelivät asian kokouksessaan lokakuun 18 päivänä ja katsoen korkokannan alentamisen vakauttamisohjelman toteuttamisen kannalta välttämättömäksi päättivät alentaa Suomen Pankin soveltamat korot joulukuun 16 päivästä 1951 alkaen 2 %:lla eli $5\frac{3}{4}$ — $6\frac{3}{4}$ %:iin. Samalla pankkivaltuusmiehet antoivat julkilausuman, jossa ilmoitettiin, että jos se indeksi, jonka perusteella palkkojen korotukset määrätään, kohoaa niin paljon, että seurauksena on yleinen palkkojen nousu, tulevat pankkivaltuusmiehet asiaa uudelleen käsittelemään ja silloin korkokantaa tuntuvasti nostamaan.

Uusi kirjeenvaihtajapankki.

Johtokunnan esityksestä pankkivaltuusmiehet päättivät kokouksessaan heinäkuun 17 päivänä, että Suomen Pankin uudeksi kirjeenvaihtajaksi otetaan Banque de Commerce S. A. niminen pankkilaitos Antwerpenistä, joka oli ilmoittanut suostuvansa siihen.

Osakekauppoja.

Valmet Oy, jonka osakkeista Suomen Pankki osakeyhtiötä vuoden 1950 lopulla perustettaessa oli merkinnyt yhden kappaleen, päätti kertomusvuoden tammikuussa korottaa 1 000 milj. markan suuruisen osakepääomansa 1 175 milj. markkaan antamalla osakemerkinnän kautta ostettaviksi 17 500 kpl. uusia 10 000 markan nimellismääräisiä osakkeita nimellisarvoa vastaavaan kurssiin eli yhteensä 175 milj. markan hinnasta. Maaliskuun 9 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen, että Suomen Pankki merkitsisi sanotut uudet osakkeet, sekä niinikään johtokunnan ehdotuksen, että pankki samalla myisi Valmet Oy:lle vuonna 1948 hankkimansa 23 480 kpl. Oy Strömberg Ab:n 1 000 markan nimellismääräisiä osakkeita yhteensä 175 milj. markan suuruudesta kauppahinnasta. Kauppaa tehtäessä kuitattiin pankin merkitsemistä Valmet Oy:n uusista osakkeista maksettava hinta, 175 milj. markkaa, Oy Ström-

berg Ab:n osakkeiden samansuuruista kauppahintaa vastaan.

Tervakoski Osakeyhtiö korotti kertomusvuoden aikana osakepääomaansa antamalla osakkaitensa merkittäväksi kunkin osakkaan omistamaa kahta vanhaa osaketta vastaan yhden uuden osakkeen eli yhteensä 8 408 uutta 5 000 markan nimellismääräistä osaketta osakeantihintaan 41 000 markkaa kappaleelta. Tämän johdosta johtokunta teki pankkivaltuusmiehille esityksen, että Suomen Pankki merkitsisi osakeannissa 7 216 kpl. uusia osakkeita ennestään omistamiensa osakkeiden perusteella sekä ostaisi merkitsemättä jäävät osakkeet sanotusta 41 000 markan osakeantihinnasta kappaleelta. Lokakuun 1 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen. Osakeannissa jäi merkitsemättä 1 168 osaketta, jotka pankki merkitsemiensä lisäksi osti, ja sai se näin ollen haltuunsa kaikkiaan 8 384 kpl. yhtiön uusia 5 000 markan nimellismääräisiä osakkeita yhteensä 343 744 000 markan hinnasta. Suomen Pankin omistamien Tervakoski Osakeyhtiön osakkeiden määrä, joka oli ollut 84.0 % yhtiön osakekannasta, nousi edellä kerrotun johdosta 90.4 %:iin.

Uuden setelipainorakennuksen suunnittelu ja rakennustöiden aloittaminen.

Koska Suomen Pankin pääkonttorin kanssa samalla tontilla sijaitseva pankin setelipainon rakennus on käynyt tarkoitukseensa liian ahtaaksi, johtokunta oli jo pitemmän aikaa suunnitellut uuden setelipainon rakennuttamista ja etsinyt sille sopivaa tonttia. Kertomusvuoden alussa johtokunta sai tietää, että valtioneuvosto oli suostuvainen vuokraamaan Suomen Pankille setelipainorakennusta varten valtion omistamasta tontista Rauhan- ja Unioninkatujen kulmauksessa alueen, joka erinomaisesti sopii setelipainon sijaintipaikaksi, koska sen erottaa pankin pääkonttorin ja nykyisen setelipainon rakennuksista ainoastaan välissä oleva Rauhankatu. Tämän johdosta johtokunta teki asiasta esityksen valtioneuvostolle, joka päätti helmikuun 8 päivänä tapahtuneessa esittelyssä, että Suomen Pankille vuokrataan maaliskuun 1 päivästä 1951 alkaen 50 vuoden ajaksi setelipainoa varten Suomen valtion omistamasta kortteliin N:o 44 a kuuluvasta tontista

N:o 3 c Helsingin kaupungissa sellainen suorakaiteen muotoinen alue, jonka Rauhankadun puoleinen sivu on 64.58 metrin ja Unioninkadun puoleinen sivu 43.50 metrin pituinen. Johtokunnan hyväksytyä valtioneuvoston asettamat vuokraehdot allekirjoitettiin vuokravälikirja maaliskuun 1 päivänä ja sovittiin siinä mm., että jos valtioneuvoston asettamat vuokraehdot otetaan setelipainon vieressä, myöhemmin on rakennettava lisärakennus, luovuttaa Suomen Pankki tähän tarkoitukseen omistamansa talon ja tontin N:o 1 Helsingin kaupungin korttelissa N:o 2 Snellmanin- ja Kirkkokatujen kulmauksessa tai valtioneuvoston hyväksymän muun pankin omistuksessa olevan kiinteistön, jolloin edellä mainittu vuokrasopimus puretaan ja suoritetaan valtioneuvoston hyväksymän pankin kiinteistön ja valtion omistaman koko tontin N:o 3 c omistusoikeuksien vaihto ilman lisäkorvausta puolin tai toisin.

Pankkivaltuusmiehet käsittelivät uuden setelipainon suunnittelua ja rakentamista koskevaa kysymystä kokouksessaan maaliskuun 9 päivänä. Tällöin johtokunta esitti pankkivaltuusmiesten päätettäväksi, että uusi setelipaino rakennetaan edellä mainitulle valtiolta vuokratulle alueelle tontilla N:o 3 c, sekä pyysi valtuuksia saada laadittua rakennuspiirustukset, jotka aikanaan esitetään pankkivaltuusmiesten hyväksyttäväksi, ja ryhtyä valmistaviin toimenpiteisiin rakennustöiden alkuunpanemiseksi. Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät esityksen ja myönsivät johtokunnalle sen pyytämät valtuudet.

Helsingin kaupungin asemakaava- ja rakennusjärjestysmääräysten mukaan saadaan vuokratulle alueelle rakentaa neljä maanpäällistä ja kaksi, osittain kolme maanalaista kerrosta käsittävä rakennus tilavuudeltaan noin 35 000 m³.

Esitys Suomen Pankin ohjesäännön 17 §:n muuttamisesta.

Tammikuun 1 päivänä 1952 tuli voimaan viime kesäkuun 29 päivänä annettu laki valtion viran tai toimen haltijain perhe-eläkevakuutuksesta, jonka mukaan valtion viran tai toimen haltijan, vakuutetun, kuoltua hänen omaisilleen ja muille lain määräämille vakuutuksenomajille maksetaan perhe-eläkerahastosta eläkettä tai hautaus-

apua sen mukaan kuin sanotussa laissa säädetään. Lain voimaan tullessa lakkasi mm. Siviilivirkakunnan leski- ja orpokassa, jonka varat ja vastuu siirtyivät perhe-eläkerahastolle.

Laki valtion viran tai toimen haltijain perhe-eläkevakuutuksesta ei koske Suomen Pankin viran tai toimen haltijoita. Vaikkakin pankin viran tai toimen haltijat, jotka ovat olleet osakkaina Siviilivirkakunnan leski- ja orpokassassa, säilyttävät edelleenkin ne oikeudet, jotka osallisuus tähän kassaan heille on tuottanut, jäävät pankin viran tai toimen haltijan kuoltua hänen omaisensa kuitenkin huomattavasti epäedullisempaan asemaan kuin uuden perhe-eläkevakuutuslain alaisen valtion viran tai toimen haltijan omaiset. Näin ollen ja kun pankin viran tai toimen haltijain palkka- ja eläke-etuja vahvistettaessa on seurattu samoja periaatteita, jotka ovat voimassa valtion viran tai toimen haltijain palkka- ja eläke-etuihin nähden, johtokunta piti suotavana, että myös pankin viran tai toimen haltijain omaisille taattaisiin samantyyppiset oikeudet kuin perhe-eläkevakuutuslaissa on säädetty ja että pankkivaltuusmiehet tämän vuoksi vahvistaisivat Suomen Pankille oman perhe-eläkesäännön. Niinikään johtokunta katsoi asianmukaiseksi, että myöskin pankin setelipainon palveluksessa oleville vahvistettaisiin erillinen perhe-eläkesääntö.

Perhe-eläkesääntöjen vahvistaminen pankille ja sen setelipainolle ei kuitenkaan ole mahdollista ennen kuin pankin ohjesääntöön on lisätty säännös, jolla tätä tarkoitavat valtuudet annetaan pankkivaltuusmiehille. Tämän johdosta johtokunta teki joulukuun 10 päivänä lähettämässään kirjelmässä pankkivaltuusmiehille esityksen, että nämä ryhtyisivät toimenpiteisiin pankin 21 päivänä joulukuuta 1925 annetun ohjesäännön 17 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 14 päivänä huhtikuuta 1950 annetussa laissa, muuttamiseksi siten, että momenttiin lisättäisiin 23 kohta, jossa pankkivaltuusmiehille annetaan oikeus vahvistaa perhe-eläkesäännöt Suomen Pankille ja pankin setelipainon palveluksessa oleville, ja että saman momentin 20 kohdan määräyksiä täydennettäisiin niin, että pankkivaltuusmiesten tehtäväksi tulee ratkaista myös yksityiset perhe-eläkeasiat. Samalla johtokunta esitti mainitun ohjesäännön

17 §:n 2 momenttia muutettavaksi siten, että myös vahvistettavassa 1 momentin 23 kohdassa mainitut asiat on käsiteltävä johtokunnan esityksen perusteella.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät esitykset joulukuun 18 päivänä ja pyysivät valtioneuvostoa ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin, että eduskunnalle annetaan esitys laiksi Suomen Pankin 21 päivänä joulukuuta 1925 annetun ohjesäännön 17 §:n, sellaisena kuin se on 14 päivänä huhtikuuta 1950 annetussa laissa, muuttamisesta johtokunnan ehdotusten mukaisesti.

Palkkauksen ja eläkkeiden korottaminen, kalliinpaikanlisät sekä ylimääräisten toimihenkilöiden palkkaus.

Kokouksessaan huhtikuun 19 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät johtokunnan esityksestä korottaa pankin vakinaisten toimenhaltijain peruspalkat maaliskuun 1 päivästä 1951 lukien 8 % eli yhtä paljon kuin valtion viran tai toimen haltijain palkkausta oli samasta ajankohdasta lähtien parannettu. Vakinaisille toimenhaltijoille maksettavat ikälisät ja kalliinpaikanlisät nousivat niinikään kertomusvuoden maaliskuun alusta lukien 8 %, koska valtion viran tai toimen haltijoille maksettavat ikälisät ja kalliinpaikanlisät, joihin nähden vahvistettuja asteikkoja ja määräyksiä sovelletaan myös Suomen Pankin maksamiin ikälisiin ja kalliinpaikanlisiin, korotettiin sanotulla prosenttimäärällä mainitusta ajankohdasta lukien. Korotetut peruspalkat, ikälisät ja kalliinpaikanlisät sidottiin edelleenkin virallisen elinkustannusindeksin vaihteluihin samojen periaatteiden mukaan kuin valtion viran tai toimen haltijoille maksettavat vastaavat palkkaukset on niihin sidottu.

Samassa huhtikuun 19 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan ehdotuksen pankin maksamien ns. vanhojen peruseläkkeiden ja -avustusten korottamisesta maaliskuun 1 päivästä 1951 lukien samoja periaatteita noudattaen, joiden mukaan valtion varoista myönnettyt vanhat peruseläkkeet samasta ajankohdasta lähtien korotettiin. Tämä merkitsi jo myönnettyjen eläkkeiden ja avustusten korottamista saman suuruisiksi kuin ne vastaavat eläkkeet ja avustukset, jotka toimenhaltijain maaliskuun 1 päivästä 1951 lähtien korotettujen peruspalkkojen

mukaisesti myönnetään, ja käytettiin eläkkeiden suuruutta määrättäessä perustana samasta tai vastaavasta virasta tai toimesta, josta eläke on myönnetty, maaliskuun 1 päivästä 1951 lähtien maksettavan peruspalkan ja viiden ikälisän yhteismäärää sekä avustusten korotusten perustana vastaavasta toimesta samasta ajankohdasta lähtien maksettavan peruspalkkion ja viiden ikälisän yhteismäärää.

Pankin ylimääräisten toimenhaltijain peruspalkkiot, ikälisät ja kalliinpaikanlisät korotettiin niinikään kertomusvuoden maaliskuun alusta lähtien 8 % eli yhtä paljon kuin valtion ylimääräisten toimenhaltijain palkkausta oli sanotusta ajankohdasta lähtien parannettu ja sidottiin ne edelleenkin virallisen elinkustannusindeksin vaihteluihin samalla tavoin kuin pankin vakinaisten toimenhaltijain palkkaus. Ylimääräisten toimenhaltijain peruspalkkioiden ja ikälisien korotukseen pankkivaltuusmiehet myönsivät kertomusvuoden aikana käytettäväksi noin 17 700 000 markan suuruisen määrärahan.

Koska pankin toimenhaltijain kalliinpaikanlisien korotusten johdosta sanottujen lisien maksamiseen vuodeksi 1951 varattu määräraha, noin 14 700 000 markkaa, ei riittänyt, pankkivaltuusmiehet myönsivät tarkoitukseen kertomusvuonna käytettäväksi noin 2 900 000 markan suuruisen lisämäärärahan.

Joulukuussa johtokunta teki pankkivaltuusmiehille esityksen, että pankin vakinaisille ja ylimääräisille toimenhaltijoille maksettaisiin myös vuonna 1952 kalliinpaikanlisää samojen periaatteiden mukaisesti kuin sitä maksetaan valtion viran tai toimen haltijoille. Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät esityksen joulukuun 18 päivänä ja myönsivät tarkoitukseen yhteensä noin 18 800 000 markan suuruisen määrärahan.

Joulukuun 18 päivänä pankkivaltuusmiehet myönsivät noin 80 000 000 markkaa käytettäväksi pankin ylimääräisten toimihenkilöiden palkkaamiseen vuonna 1952.

Toimenhaltijain vuosilomat.

Vuonna 1928 pankkivaltuusmiehet olivat pankin johtosäännön 13 §:n nojalla vahvistaneet, että kaikille Suomen Pankin vakinaisille toimenhaltijoille heidän palvelusvuosistaan riippumatta myönnetään vuosi-

lomaa yksi kuukausi, sekä vuonna 1946 muuttaneet tätä päätöstään siten, että niille vakinaisille toimenhaltijoille, joilla kalenterivuoden alkaessa on vähintään 15 ikälisään oikeuttavaa palvelusvuotta ja jotka ennen saman vuoden alkua ovat täyttäneet 55 vuotta, myönnetään vuosilomaa kuusi viikkoa, josta ajasta neljä viikkoa toukuun 1 ja syyskuun 30 päivän välisenä ja kaksi viikkoa seuraavan lokakuun 1 ja huhtikuun 30 päivän välisenä aikana. Koska valtion vakinaiset viran tai toimen haltijat, jotka 15 vuoden palveluksen jälkeen iästään riippumatta saavat kuuden viikon vuosiloman, olivat tässä suhteessa olleet Suomen Pankin toimenhaltijoita edullisemmassa asemassa, johtokunta teki pankkivaltuusmiehille esityksen pankin toimenhaltijain vuosilomamääräysten muuttamisesta siten, että kaikille niille pankin vakinaisille toimenhaltijoille, joilla kysymyksessä olevan kalenterivuoden alkaessa on vähintään 15 ikälisään oikeuttavaa palvelusvuotta, myönnetään iästä riippumatta vuosilomaa kuusi viikkoa, josta ajasta enintään yksi kuukausi toukuun 1 ja syyskuun 30 päivän välisenä aikana ja loppuosa muuhun aikaan samaa kalenterivuotta.

Samalla johtokunta ehdotti pankin ylimääräisten toimenhaltijain vuosilomain myöntämisperusteita muutettavaksi siten, että heille yhdenmukaisesti valtion tilapäisten toimenhaltijain lomien kanssa myönnettäisiin vuosilomaa yksi kuukausi viiden palvelusvuoden jälkeen.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät esitykset lokakuun 1 päivänä, ja sovelletaan uusia määräyksiä kuluvan vuoden alusta lähtien.

Eläkkeet ja avustukset.

Pankkivaltuusmiehet ovat kuluneen vuoden aikana myöntäneet seitsemän eläkesäännön mukaista eläkettä ja yhden avustuksen. Näiden yhteinen vuotuinen määrä on 2 241 900 markkaa.

Haarakonttorien valvojat.

Pankin haarakonttorien valvojina ja heidän varamiehinä ovat vuonna 1952 pankkivaltuusmiesten päätöksen nojalla seuravat henkilöt:

Hämeenlinnan konttori: valvojat kauppaneuvos Anders Gustaf Skogster ja toimitusjohtaja Kaarlo August Noro sekä varamiehet varatuomari Yrjö Jokiranta ja toimitusjohtaja Alekski Tandefelt;

Joensuun konttori: valvojat kauppaneuvos Juhana Tarma ja toimitusjohtaja Aleksanteri Vornanen sekä varamiehet toimitusjohtaja, talousneuvos Kosti Aaltonen ja kauppias Aulis Erkki Tahvo Aho;

Jyväskylän konttori: valvojat johtaja Kaarlo Vilhelm Laitila ja poliisimestari, varatuomari Eino Ilmari Karpio sekä varamiehet apulaiskaupunginjohtaja, dipl. insinööri Veikko Johannes Tolamo ja johtaja Toivo Johannes Heinonen;

Kotkan konttori: valvojat toimitusjohtaja, kunnallisneuvos Veikko Aleksander Cajander ja toimitusjohtaja, kauppaneuvos, pormestari Hugo Gustaf Johannes Melart sekä varamiehet kaupunginsihteeri, varatuomari Kustaa Ilmari Laaksosen ja toimitusjohtaja Kaarlo Erkki Marjanen;

Kuopion konttori: valvojat pormestari Alvar Hjalmar Mikael Hurtt ja maanviljelysneuvos Niilo Ilmari Jokinen sekä varamiehet oikeusneuvosmies Gunnar Valdemar Hellén ja toimistonhoitaja Vilho Ruotsalainen;

Lahden konttori: valvojat johtaja Väinö Tuompo ja kaupunginjohtaja Olavi Ilmari Kajala sekä varamiehet toimitusjohtaja, insinööri Torsten Martin Lindroos ja oikeusneuvosmies, varatuomari Eero Johannes Kyläkallio;

Mikkelin konttori: valvojat kihlakunnantuomari Erkki Veikko Kuokkanen ja kunnallisneuvosmies Otto Kinnunen sekä varamiehet johtaja Walter Pulkkinen ja apulaisjohtaja, agronomi Timo Leppänen;

Oulun konttori: valvojat toimitusjohtaja Otto Alfons Karhi ja oikeuspormestari Kaarlo Torsten Reinilä sekä varamiehet johtaja Jalmari Kustaa Korkeakivi ja toimitusjohtaja, kauppaneuvos Aarne Toivonen;

Porin konttori: valvojat fil. tohtori Frans Vihtori Härmä ja johtaja Yrjö Nurmi sekä varamiehet pormestari, varatuomari Väinö Wilhelm Hahta ja kaupunginjohtaja Martti Johannes Ekblom;

Tampereen konttori: valvojat toimitusjohtaja, kauppaneuvos Alpo Pesonen ja

laamanni, oikeuspormestari Lauri Talvia sekä varamiehet toimitusjohtaja, eversti Eric B:son Schauman ja toimitusjohtaja Lauri Pellas;

Turun konttori: valvojat maaherra Frans Vilho Kyttä ja johtaja Juho Heikki Kurkela sekä varamiehet johtaja Aarne Laaksosen ja toimitusjohtaja Väinö Jylhä; sekä

Vaasan konttori: valvojat johtaja, kauppaneuvos Lauri Aleksander Niinioja ja pormestari Axel Elias Laxén sekä varamiehet johtaja Juho Viljam Vaahtoniemi ja sijaistoimitusjohtaja, hovioik. auskultantti Magnus Erik Tuomas-Kettunen.

Pankkivaltuusmiehet ja tilintarkastajat.

Pankkivaltuusmiehinä olivat vuoden alusta lokakuun 12 päivään saakka seuraavat henkilöt:

Vesterinen, Vihtori, ministeri,
Peltonen, Onni, ministeri,
Leikola, Erkki, professori,
Pekkala, Mauno, pääjohtaja,
Leppälä, Juhani, kunnallisneuvos,
Salmenoja, Pietari, pääjohtaja,
Pilppula, Juho Erland, kunnallisneuvos,
Söderhjelm, Johan Otto, lakitieteen tohtori,

Manninen, Hugo, kansanedustaja.
Suppeamman valtuuston muodostivat kolme ensinmainittua.

Puheenjohtajana toimi allekirjoittanut Vesterinen ja varapuheenjohtajana allekirjoittanut Peltonen.

Viime heinäkuussa toimitettujen eduskuntavaalien jälkeen kokoontuneen eduskunnan valitsijamiehet valitsivat lokakuun 12 päivänä pankkivaltuusmiehiksi seuraavat henkilöt:

Vesterinen, Vihtori, ministeri,
Tanner, Väinö, toimitusjohtaja,
Ahmavaara, Arvi, laamanni,
Pekkala, Mauno, pääjohtaja,
Eskola, Kusti, maanviljelijä,
Peltonen, Onni, ministeri,
Niukkanen, Juho, maanviljelijä,
Söderhjelm, Johan Otto, lakitieteen tohtori,

Aaltonen, Aimo, kirvesmies.
Näistä kolme ensinmainittua muodostavat suppeamman valtuuston.

Lokakuun 18 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet valitsivat puheenjohtajakseen allekirjoittaneen Vesterisen ja varapuheenjohtajakseen allekirjoittaneen Tannerin.

Pankin tilintarkastajiksi vuoden 1951 tilejä tarkastamaan valitsijamiehet olivat valinneet seuraavat henkilöt:

Soininen, Heikki, maanviljelijä, hänen varamiehensä *Laine, Lauri*, maatalousteknikko;

Helsingissä maaliskuun 14 päivänä 1952.

VIHTORI VESTERINEN

Väinö Tanner

Kusti Eskola

J. O. Söderhjelm

Arvi Ahmavaara

O. Peltonen

Aimo Aaltonen

Mauno Pekkala

Juho Niukkanen

Esko K. Leinonen.

Hiielä, Kaisa, rahastonhoitaja, hänen varamiehensä *Bryggari, Tuomas*, kivityömies;

Moilanen, Kaapro, kunnallisneuvos, hänen varamiehensä *Kullberg, Henrik*, maanviljelijä;

Janhunen, Matti, toimittaja, hänen varamiehensä *Kulo, Kusti*, huoltopäällikkö; sekä

Kauppi, Kalle, professori, hänen varamiehensä *Öhman, Carl Arne*, lakitieteen kandidaatti.

IVA5a 1952 68351
Eduskunnan
Eduskunnan
pankkipolttajien kertomus

1995-06-27

SAKSTETTU
SUOMEN PANKIN
KIRJASTO